

анекдоты, които съмъ челъ и ми сж разказвали жителитѣ на прѣмнжлытѣ столѣтия. Но сега, за да пооблекчѣж колко-годѣ товариѣтъ на памятьтъ си, азъ съмъ ся накаралъ да прикажѣж на любезнытѣ си читатели едно станжло нѣщо, — исторіиѣж който съмъ слушалъ, въ областитѣ на сѣнжжтж и въ царството на въображението, отъ бабжтж на моего прѣдѣда, която на свое врѣмя ся почитала за много приказлива и сладкодумна и почти всякъ вечеръ разказвала приказки на болѣркытѣ. Страхъ мя е само да не загрозиж нейный расказъ, боиж ся да не бы тѣя старица да ся примѣкне въ облакъ на този свѣтъ и да мя не накаже съ тояжкжтж си за ловажото ми вѣтійство.

Но, не! прости глупавицжтж, ми, великодушна сѣнко, тебе ти не прилѣга за таквыѣ работы Въ твойтѣ земный животъ, ты си была смиренна и незлобива, като млада овчица, твоята ржка не е убивала тѣка комаръ, ни мушицж : възможно ли е сега, когато плувашъ въ морето на неописанното блаженство, и дышешъ най-чистый въздухъ небесенъ — възможно ли е, да дигнешъ ты ржжж на твойтѣ покоренъ прѣвнукъ? Не! ты ще му позволишъ безъ никаквж прѣчкж да ся упражнява въ трудното художество да мръчка книгытѣ, да изважда на явѣ събытията и дѣлата на живытѣ и на мрътытѣ, и да испытва търпѣнието на своитѣ читатели, а най послѣ както Морфея (богъ на сѣна), който си вѣчно прозява, да ги приспива на мекжжтж имъ постелкж въ сладкѣ сѣнѣ.

Въ тѣзи минутж азъ виждамъ необыкновеннж свѣтлинж въ тъмнжтж си стаиѣ, гледамъ търкала, като огненны ся завъртѣжж, около мене — и трясъкъ и блясъкъ, и най-послѣ, о, чудо! явява ми ся твойтѣ образъ, мила бабо, въ неописаниж красотж, и величие! Очитѣ ти льщжтж, като слънце, устнытѣ ти ся аленѣжтж, като утрenna зора; ты ся усмихнувашъ и азъ прѣхласнжто слушамъ сладкозвучнытѣ твои думы: «продължявай дѣлото си, любезный ми прѣвнуче!» Ей, ще продължавамъ, почитаема моя прѣбабо, ще бждж творецъ-списатель, като ся въоржжжж юнашкы съ перото, ще напишиж исторіиѣж на Невѣнжж Боларскжтж дщериѣж. — Нѣ прѣди това трѣбва да си отдѣхнж, понеже вѣсторгѣтъ, въ който мя увлече твоеето появявание, умори душевнытѣ ми силы, за туй на нѣколко минуты оставямъ перото, а тѣзи написаны редовце нека бжджтж встѣпвание въ исторіиѣжтж, т. е. прѣдисловието ми.